

РЕШЕНИЕ

№ 7640

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА

като разгледа докладваното от СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА Гражданско дело № 20231110112258 по описа за 2023 година

Производството е по чл.250 от ГПК.

Производството е образувано по предявен иск от А. П. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.София, ж.к.др-1 бл.118, вх.Б, ап.21, чрез адв.Б., насочен срещу со, ЕИК 0, с адрес гр.София, ул."м" № 33, за признаване за установено, че ищеца не дължи на ответника сумата от 100.00 лв., представляваща присъдени съдебни разноски с решение № 10888/29.11.2022 г., постановено по адм.д.№ 3977/2022 г. по описа на ВАС, за събирането на която е образувано изп.дело № 20238380400041 по описа на ЧСИ мб, рег.№ 838 от КЧСИ, поради извършено прихващане с изявление на ищеца от 09.02.2023 г.

По делото е постановено решение № 2959/20.02.2024 г., с което предявеният иск е уважен изцяло, като е признато за установено, че ищецът не дължи на ответника сумата от 100.00 лв., за събирането на която е образувано изп.дело № 20238380400041 по описа на ЧСИ мб, рег.№ 838 от КЧСИ, поради извършено прихващане с изявление на ищеца от 09.02.2023 г.

На 11.03.2024 г. ищецът е депозирал молба по делото за допълване на постановеното решение, доколкото според него в диспозитива на съдебния акт следва да се съдържа датата, на която дългът се счита за погасен.

В законоустановения срок за отговор по така подадената молба, насрещната страна – со не е депозирала такъв.

Като прецени данните по делото и доводите на ответника, съдът намира следното:

Подадената молба по реда на чл.250 ГПК, с която се иска постановяване на допълнително решение, съдът намира за процесуално допустима като предявена в срока по чл.250 ГПК. Разгледана по същество, тя се явява неоснователна по следните съображения:

В случая предявеният иск е с правно основание чл.439 от ГПК и представлява специален способ за защита на длъжника след влизане в сила на съдебен акт, представляващ изпълнително основание, при който могат да се обсъждат само новооткрити писмени доказателства или нови писмени доказателства, респ. факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството по издаване на изпълнителното основание.

По този иск съдът дължи произнасяне единствено съществува ли в полза на вискателя подлежащо на принудително изпълнение вземане, като е обвързан от заявеното от длъжника основание за погасяване на вземането. Съдът няма задължение да посочва в диспозитива на съдебния акт момента, в който е настъпил погасителния ефект /независимо от основанийет за това/, като практиката на съдилищата в тази насока е константна и безпротиворечива.

Ето защо съдът намира направеното от ищеца искане за допълване на постановеното по делото решение с момента на погасяване на вземането на ответника, за неоснователно и като такова следва да се отхвърли.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. П. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.София, ж.к.др-1 бл.118, вх.Б, ап.21, за допълване на постановеното по делото решение № 2959/20.02.2024 г., чрез произнасяне досежно момента на погасяване на вземането на Столичан община от А. П.а Г..

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба, подадена в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____